

МОМИЧЕ — ПЕПЕРУДКА

(Приказка)

Имало едно време едно хубаво момиче. То било толкова хубаво, че съ перо не може да се опише, нито въ приказка да се изприкаже. Хубаво било то, но било много, много разглежено. Каквото поисквало, всичко му давали, каквото заповѣдвало, всичко изпълнявали. И пакъ малката хубавица била недоволна.

Седѣло еднажъ това момиче въ градината и гледало какъ една пеперудка хвърчи отъ цвѣтъ на цвѣтъ, издига се нагоре и блести на слънцето съ сребърната си премѣна.

— Ахъ, ако бихъ могла и азъ да стана пеперудка! — казало съ въздишка момичето. — Ехъ, колко хубаво си живѣятъ пеперудкитѣ! Колко е хубаво да си пеперудка!

Едвамъ момичето издумало това, пеперудката прилетѣла при него и му заговорила:

— Хайде, ако искашъ, да се смѣнимъ! Ето ти моитѣ крилца и моята премѣна. Ще облѣчешъ моето облѣкло и ще станешъ пеперудка, а азъ — момиче.

Заплѣскало момичето ржце отъ радостъ и завикало:

— Искамъ, искамъ да стана пеперудка!

Пеперудката смѣкнала крилцата си, свалила и премѣната си и следъ една минутка момичето станало пеперудка, а пеперудката — момиче.

Харесало се много на момичето-пеперудка да хвърчи изъ въздуха, да се спуска върху розитѣ въ градинитѣ и върху житнитѣ класове въ полето, да играе на слънцето и да пие сладкъ медъ изъ цвѣтята.

Но уморила се пеперудката и седнала да си почине на едно житено стѣбло. Гледа, по стѣблото пълзи къмъ нея една гжсеница.

— У, каква грозотия иде! — извикала пеперудката и се готвѣла да побѣгне.

— Защо се плашишъ, сестрице? — рекла гжсеницата. — Всѣка пеперуда по-напредъ е такава грозна гжсеница, а после става прекрасна пеперудка. Такава грозотия си била и ти. Почакай день-два, азъ ще хвърля